

Kristiyanong Kabutihang-loob

Pangunahing Talata: "Kapag ikaw ay nag-aani sa iyong bukid at makalimot kang kunin ang isang bungkos, huwag mong balikan ito. Iwan mo ito para sa dayuhan, sa ulila, o sa balo, upang pagpalain ng Panginoon mong Diyos ang lahat ng iyong ginagawa."
Deuteronomio 24:19

Piniling Kasulatan:
Deuteronomio 24:14-22

Ang aklat ng Deuteronomio ay nagtatala ng huling mensahe na ibinigay ni Moises sa mga Israelita bago ang kanyang kamatayan. Layunin ng mensaheng ito na paalalahanan sila na alalahanin at isabuhay ang mga tagubiling ibinigay ng Diyos sa kanilang bansa noon. Isa sa mga tagubiling ito ay nakatala sa ating Pangunahing Bersikulo. Ang paliwanag para sa hinihinging ito ay matatagpuan sa naunang bersikulo. "Alalahanin mong tuparin ito sapagkat mga alipin kayo noon sa Ehipto, at tinubos kayo ng Panginoon ninyong Dios mula roon. Kaya't inuutusan ko kayo na gawin ito." Deuteronomio 24:18

Hindi dapat balewalain ng mga Israelita ang mga walang magawa at nangangailangan. Sa halip, dapat nilang payagan ang mga ito na mag-ani ng mga natirang butil sa mga bukid para sa kanilang sariling gamit. Ang dahilan ng utos na ito ay dahil sila rin ay walang magawa at nangangailangan noong

silang ay alipin sa Ehipto. Ang aral dito ay ang pag-iisip sa kapakanan ng iba. Ito ay isang aspeto ng pagiging maka-Diyos, sapagkat ang Diyos mismo ay nagpairal ng prinsipyong ito, dahil sa kaniyang plano ay inisip niya ang mahihirap at walang magawang sangkatauhan.

Nang kusang-loob na sumuway si Adan, ang perpektong tao, sa utos ng Diyos sa Hardin ng Eden, ang ipinataw na parusa ay kamatayan, na siyang minana ng bawat susunod na salinlahi ng tao mula noon. (Genesis 2:16,17). Dahil ang lahat ng tao ay ipinanganak sa kasalanan at hindi perpekto, wala ni isa man ang makapagtubos sa kanyang kapatid, o makapagbigay ng pantubos para sa kaniya sa Diyos. Awit 49:7; 51:5

Tanging isang buhay na walang kasalanan at perpekto ng tao ang makapagpapasiya sa katarungan ng Diyos— isang perpektong buhay na tao, si Jesus, para sa pagsuway ng perpektong buhay na tao ni Adan. (Exodo 21:23; Roma 5:12,19). Tinubos ng Diyos ang bawat miyembro ng sangkatauhan sa pamamagitan ng pagpapadala ng kaniyang nag-iisang Anak sa mundo bilang isang perpektong tao, na kusang-loob na inialay ang kaniyang buhay bilang "tubos para sa lahat," at sa gayon ay nasiyahan ang katarungan ng Diyos. Juan 3:16,17; 1 Timoteo 2:5,6; 1 Pedro 3:18

Tulad ng pagliligtas ng Diyos sa bansang Israel mula sa pagkaalipin sa Ehipto, gayon din ay pinalaya Niya ang mga tagasunod ni Cristo mula sa pagkaalipin sa kasalanan at kamatayan. (Juan 8:35,36; 1 Corinto 15:22). Dapat natin itong laging tandaan; dapat tayong magpakita ng pag-ibig at awa sa mga hindi

pa nakaririnig ng Ebanghelyo o sa mga hindi pa nananampalataya rito.

May mga pagkakataon na nakakasalubong natin ang mga taong, bagaman hindi man relihiyoso, ay nakararanas ng mahihirap na karanasan sa buhay gaya ng karamdaman o pagkamatay ng isang mahal sa buhay. (Roma 8:22). Dapat nating isaalang-alang sila na parang "dayuhan, ulila, o biyuda" sa utos na ito na ibinigay ng Diyos sa Israel. Maaaring hindi nagkaroon ng pagkakataon ang mga taong ito na marinig o paniwalaan ang Salita ng Diyos, o maaaring nabulag ang kanilang isipan rito.

Dapat tayong magkaroon ng pag-ibig at simpatiya para sa kanila. Kung maaari, dapat din nating ibahagi sa kanila ang ilang "buhangin" ng Katotohanan. Sa gayon, maaari nating ibigay sa kanila ang makasulatang batayan para sa pagkakaroon ng pananampalataya sa muling pagkabuhay para sa lahat at ang mga kamanghamanghang pagpapala ng kaharian na malapit nang dumating sa buong lupa. (1 Corinto 15:21,22; Pahayag 21:1-5). Maaari nilang tanggapin ang mabuting balita ngayon, o maaari tayong nagtatanim ng mga butil ng katotohanan at pag-asa, na tutubo sa kanilang mga puso sa kaharian ni Cristo.